

mindre der haves Sikkerhed for hans Tilstedeværelse, da han i saa Fald sættes paa fri Fod.

§ 23.

Personer, der paa den Tid, Straffens Fuldblyndelse begynder, ere over 60 Aar, skulle istedetfor i Fængsel paa Bånd og Brød hensejtes i Fængsel paa sædvanlig Fangekost i firdobbelst saa lang Tid som den, hvori de skulde have udstaaet, hiin Straf. Dog hvis de selv foretrække at underlaste sig den dem idømte Straf af Fængsel paa Bånd og Brød, skal dette være dem tilladt, naar Rægen finder, at deres Sundhed ikke derved udsættes for Fare.

Ogsaa i andre Tilfælde, hvor Nogen efter sin særegne Legemsbeskaffenhed enten aldeles ikke kan udholde Straf af Fængsel paa Bånd og Brød eller dog ikke i den hele Tid, bliver Straffen at forvandle til Fængsel paa sædvanlig Fangekost i firdobbelst saa lang Tid, hvilket ligeledes finder Anvendelse paa Fruentimmer, der ere frugtfulde eller give Die, dog at disse i Tillæg til den sædvanlige Forpleining erholde det Halve af samme saarel i Brød som i Penge.

§ 24.

Skal Nogen paa samme Tid formedelst flere ham overgaaede Domme udstaae Fængsel paa Bånd og Brød i længere Tid end 30 Dage, hensejtes han for den øvrige Tid i Fængsel paa sædvanlig Fangekost efter det i § 25 bestemte Forhold.

Naar Nogen, der har hensejdet i Fængsel paa Bånd og Brød, kort efter ifølge en ny Dom skal hensejtes i lige Fængsel, bør Rægens Erklæring indhentes, om Straffen strax eller først efter et vist Mellemsrum kan bringes til Anvendelse paa ham. Erklærer Rægen, at den Paagældende først efter længere Tids Forløb kan udstaae ny Straf af Fængsel paa Bånd og Brød, bliver Straffen at forandre til Fængsel paa sædvanlig Fangekost.

§ 25.

Naar der i denne Lov forekommer Straf af Fængsel uden nærmere Betegnelse, have Domstolene Valget imellem de i §§ 18-24

omhandlede Arter af denne Straf. Er en Bestemmelse tilspiet om den laveste Grad, hvori Straf af simpelt Fængsel kan anvendes, gjælder der en tilsvarende Begrænsning med Hensyn til de andre Arter af Fængselsstraf.

Til 1 Dags Fængsel paa Bånd og Brød svarer 4 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost og 6 Dages simpelt Fængsel.

§ 26.

Ved Anvendelsen af Fængselsstraf forstaaes ved en Dag et Døgn eller 24 Timer og ved en Maaned en Kalendermaaned. Det bliver derhos at iagttage, at Løsladelsen af Fængslet skeer til en til Indsættelsen svarende Tid.

§ 27.

Statsfængsel er enten paa en vis Tid, ikke under 6 Maaned og ikke over 10 Aar, eller for Livtid. Denne Straf udstaaes i særligt dertil indrettede Fængsler.

§ 28.

Statsfængsel og simpelt Fængsel i lige Tid ansees som svarende til hinanden. Een Maanedes Strafarbejde regnes lige med 5 Dages Fængsel paa Bånd og Brød.

§ 29.

Regemlige Straffe ere to Slags: Rottingstraf og Miis.

Rottingstraf, som bestaaer i Slag af et Spanstrøv, $1\frac{1}{2}$ Tomme i Omkreds og ikke længere end $1\frac{1}{2}$ Alen, anvendes paa Mandspersoner mellem 15 og 18 Aar, forsaavidt de efter indhentet Røgeerklæring maa antages at kunne taale saadan Straf. Slagenes Antal, der ikke maa være under 10 og ikke over 25, bestemmes i Dommen.

Miis tildeles under Fogdens Opfyn Dreng og Piger mellem 10 og 12 Aar, og bestemmes Slagenes Antal, der ikke maa være under 10 og ikke over 25, ligeledes i Dommen. For særdeles vanartige Børn kan Straffen fastsættes til 2 Gange 25 Slag Miis, forbealte paa 2 Dage.

Paa Straffanger anvendes de i Lovene om Straffansialterne fastsatte regemlige Straffe.